

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:	
Egy évre	12 fr.
Fél évre	6 fr.
Negyed évre	3 fr.
Egy hónapra	1 fr.

Videkre postán küldve:

Egy évre	14 fr. — kr.
Fél évre	7 fr. — kr.
Negyed évre	3 fr. 50 kr.
Egy hónapra	1 fr. 20 kr.

Hirdetések helyben szétadók.

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-udvar I. emelet,
a külső folyosón.
Bérmestelen leveleket csak ismert
kéztől fogadjunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Főter, a törvényszék melletti Neumann-
házak utcára nyíló helyiségében.
Hirdetések díjazásról szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap
utáni szám 3 kr.

A kik Kossuth nevével vis- szaeélnek.

Arad, deczember 27.

„Istennek szent nevé hiába ne ve-
gyed”, — ez jut eszünkbe, valahány-
szor olvassuk és halljuk, hogy a tör-
pék mindig és untalan Kossuth ne-
vét hordják szájukon, akár teszi ezt
valamely alkalom szükségessége, akár
nem. Nekik fényes takaró kell, a
mely alatt ők is látszassanak vala-
minek.

De hát ez utóljára mindegy lenne,
ha legalább megfélemlenék Kossuth in-
tentionának és respectálnák az ő nyu-
godalmát. De nem teszik. Ugy lát-
szik, nem olvassák vagy nem veszik
figyelembe az ő leveleit és kéréseit.
Kossuth folyton azt kéri, hogy hagy-
janak már neki békét táviratokkal, le-
velekkel, tanács-kérésekkel, deputáció-
kkal stb., mert életének hátralevő éveit
nyugodalomban kívánja töltetni, csu-
pán emlékiratainak kidolgozásával; ha
valamely kérdéshez még hozzá haját
szóllani, megteszi azt zaklatások nél-
kül is, miután a hazai eseményeket
különbösen is élénk figyelemmel kíséri.
De ismételtlen megjegyezte már Kos-
suth, hogy azok a táviratok és leve-
lek, melyeket özönével intéznek hozzá,
neki is pénzbe kerülnek.

Az az ideál, melyet Kossuth nagy
neve képvisel, közös óhaját képezi
mindnyájunknak, s azt hiszük, hogy
ez ideál nemzeti megerősödésünk fej-
lődésével meg fogjuk közelíteni, s pe-
dig a nélkül, hogy akár a jelenleg
uralgó dnyastával, akár az osztrák
tartományokkal szakítanunk kellene.
Mert ezt a szakítást — az európai vi-
szonyok jelen állásában — még Kos-
suth sem tartja célirányosnak, s csak
néhány hete írta meg, hogy az orosz
elleni küzdelemben az osztrák tartomá-
nyokkal való szövetségre és a dynastia
vezérlésre szükségünk lesz.

Ne használjuk tehát Kossuth nevét
sem itthon egymás ellen, sem a mon-
archia másik fele ellen. Nem használ-
junk vele magunknak, s nem teszünk
vele szolgálatot Kossuthnak sem, a ki
igen jól látja az események fejlődésé-
ből, hogy a nagy küzdelem előtt erőre
van szükségünk, s bizonyára meg van
győződve arról, hogy ez erőt ma in-
kább feltaláljuk a jelenlegi közjogi kap-
csolat fenntartásában, mintha annak

lazításával kockáztatjuk a közös ellen-
séggel szemben talán már rövid idő
mulva elkerülhetlen actio hatását és
eredményét.

A mi már most soraink közvetlen
célját illeti, nyíltan kimondjuk, hogy
nem látjuk be sem idő — sem alka-
lomszerűségét azon indítványoknak, mely
szerint a függetlenségi párt néhány
tagja most kívánja Kossuth Lajost
Arad városa diszpolgárává megválasz-
tatni. Am ha ez urak szükségesnek
tartják ezt akár személyes, akár párt-
céljokból a közeledő választások miatt, —
éljenek Kossuth nevével a választó kö-
zönség előtt tartandó dictiókban, de
ne kezdjék a választási actiót megint
a törvényhatóság termében.

Vagy az a céljuk, hogy kellemet-
lenséget okozzanak vele? Ugyan kinek?

Mikor a tavasszal szóba hozták
Kossuth arczképének a közgyűlési te-
remben elhelyezését, nem sikerült a
kellemetlenség okozásának nem eléggé
titkolt szándéka, mert először is a kö-
zönség pártkülönbség nélkül adakozott
a képre, kivált mikor látta, hogy csu-
pán a függetlenségi párt körében a
megkívánt összeg nem jön össze, az-
után pedig a boldogult főispán tapin-
tatossága elejét vette minden vitának,
mely az indítvány ellenzése esetén
kétségkívül tele lett volna szemrehá-
nyásokkal és hazafiatlansági vádakkal.

Nyilvánította tehát már kegyeletét
Arad város közönsége és törvényhatósága
a közel múltban nagy hazánkra iránt.
Minek vetik fel tehát most a kegye-
let- és halálnyilvánítás kérdését más
czim alatt újból?

Nagyon is elárulják, hogy azért,
mert multkor a dolog nem úgy vég-
ződött, hogy szolgálatára lett volna
az elérni óhajtott kortes szempon-
toknak.

Elismerjük, hogy az akkori tap-
intatos megoldás érdeméből rész jut
a függetlenségi párt higgadtabb ele-
meinek is, s úgy gondoljuk, hogy
nem is innét indult ki most az az
eszmé, hogy Arad város törvényható-
sága rövid időközökben hódoljon a
Kossuth-kultusznak, de tudjuk azt is,
hogy egy párt vezérlete sokszor nem
visz, hanem vitetik, s félünk, hogy
maholnap így lesz az aradi függet-
lenségi párt higgadtabb elemeivel is.
Sokat talál engedni bensőleg érzett
szándéka ellenére az alulról meg-

megújuló pressiónak, pedig az aradi
függetlenségi párt keletkezésének in-
doka és eddigi létalapja nem a tulzás
volt. Lehetetlen, hogy higgadt polgá-
rok, ha különben ellenzékiek is, Arad
város érdekeinek ápolását e túlzásban
találják.

A szerződési tárgyalások Romániával.

Mint a „Bud. Corr.” megbízható forrásból ér-
tesül Bukarestből, a román kormány dispositiói
a szerződési tárgyalásoknak Ausztria-Magyaror-
szággal való újbóli megkezdése tárgyában vál-
tozatot szenvedtek. Miután Sturdza miniszternek
Budapestre utazása ismét elhalasztott nyolcz-
tiz napra.

Tisza István a nemzetiségekről.

Vizak-
nai választóihoz intézett beszédeben dr. Ti-
sz a István következőleg nyilatkozott a nem-
zetiségekről:

„Ugy a nehéz külpolitikai helyzet, mint
a pénzügyi viszonyok igen kíváncssá teszik,
hogy hazánk különböző nemzetiségei között
állandó, jó egyetértés, béke álljon fenn. —
A magyar államot őseink szerették s azt a
magyar genius alkotta meg s ennek magyar-
nak kell lenni és maradni; ez célja a kor-
mányunk egy ma, mint jövőben, de e mel-
lett sohasem fogja gátolni, hogy a nemzeti-
ségek nyelvüket és kultúrájukat ápolják és fej-
lesztéshessék, sőt azt előmozdítani törekszik. Sa-
valóban, ha ez irány ellen a nemzetiségek által
panaszok merülnek fel, óhajtanánk, hogy
mutassanak Európában államot, hol a nemzeti-
ségek nagyobb szabadságot, és jogegyenlőse-
get élveznének, mint mi nálunk. Nézzék
meg, minő a nemzetiségek sorsa más álla-
mokban s mondják meg akkor szívesen, ki-
vánják-e, hogy mi is oly politikát kövessünk,
velük szemben. Nem csodálkozom én, hogy
hazánk román és szerb polgárai örömmel
látják a független Románia és Szerbia fejlő-
dését, de éppen ez államok érdekében szük-
séges, hogy hű magyar állampolgárok leg-
yenek s államunk erejét belvárokkal meg-
ne gyengítsék, mert ugy Románia, mint Szer-
bia függetlenségének nincs nagyobb garan-
tíája, mint egy erős osztrák-magyar mon-
archia. Es bármint iparkod-
janak is egyezsék — kik el-
len kerülhetnek szigorral és következteté-
ssel kell fellépniük — megméte-
lyezni a hazánkban az ajkuk pol-
gárainak hazafiúi érzületét,
meg vagyok róla győződve,
hogy azok igen nagy többsé-
ge ép oly hűfia a hazának,
amely hű tagja a nemzetisége-
nek. — Megerősít e hitemben az is, hogy
önök sorában tisztelt választóim, a román elem
is teljesen képviselve van. Ha jó hazafiak nem
volnának, bizonyára nem választottak volna
meg, de lehetnek jó románok azért, mert
reám szavaztak; mert biztosíthatom önöket,
hogy minden olyan intézkedés, mely nyelv-
vük, kultúránk ápolásában akadályozná önöket,
ellenségre találna én bennem.”

rendülve mondá, hogy itt semmi esetre sincs
dolga egy magához hasonlóval; beismerte,
hogy annak hatalma előtt minden emberi ha-
talom semmi. „Sándor” — mondá ő az evan-
gelium vívmányainak hosszú méltatása után —
„Jupiter ának nevezte magát; de ezért
egész Görögország kinevette; éppen ugy a
római császárok istenítését a rómaiak soha
sem vették komolyan. Mohamed és Confu-
cius magukat csak az istenség ügyvivőinek
hirdették. Numa Egeriája nem volt egyéb,
mint a magasabb iblettség személyesítése,
melyet ő a berek magányából merített. Az
indiai Brahma-istenek sem egyebek, mint
pszichológiai találmány. Hogyan volt képes
tehát egy zsidó, kinek történelmi létezése
minden kortársánál jobban van bebizonyítva.
— egyedül ő, az ács fia, mindjárt kezdettől
magát Istennek, a legfőbb lénynek, minden
lény teremtetőjének kiadni? Ő az imádás min-
den nemét igénybe veszi, önkézzel magá-
nak cultust épít: nem kövekből, hanem em-
berekből. Csodálják Sándor hódítását; de itt
egy hódító látnak, ki a maga részére fog-
lal; magával egyesít, bekebelez nem egy
nemzetet, hanem az egész emberi nemet.
Mily csoda! Az emberi lélek minden erejé-
vel és tehetségeivel Krisztus létezésének tar-
tozékává lesz. És hogyan? Egy csoda által,
mely minden csodát felülmúl! Ő az em-
bernek szeretetét akarja, vagyis azt, mi a vi-
lágban legkevesebb érhető el, a mit hiában ki-
ván a bölcsek barátjától, az apa gyer-
mekeitől, a nő férjétől, a fivér fivérétől; szó-
val, ő a szívet akarja, csak is azt kívánja,
az követeli magának és — neki azonnal si-
kerül. Innen következtem én az ő istenségét.”

„Sándor, Caesar, Hannibal, XIV. Lajos
minden genialitások mellett hajótörést szenved-
tek. Ők meghódították a világot és nem
jutottak odáig, hogy egy barátjuk legyen. Ma
talán én vagyok egyedül, a ki Hannibalt,
Caesart és Sándort szereti. A nagy XIV-ik
Lajosnak, ki Franciaországra s az egész vi-
lágra oly fényt árasztott, egész birodalmában
egyetlen barátja nem volt, még magyarában
a családjában sem. Tény, hogy mi gyermekei-
ket szeretjük; miért? Mert engedelmesko-
dunk egy természeti őstörvénynek, egy isteni

Iskola és szülőház.

Arad, decz. 24.

Feszült kíváncsisággal, dobogó szívvel
lépték át a középiskolák tanítványai az ünne-
pek előtt az iskola küszöbét, hogy szokás
szerint az osztályfőnök kezéből a folyó iskolai
év első harmadára szóló bizonyítványt átve-
gyék, s mikor remegő kézzel átvették emez
„utlevélet”, csak lopva vetettek bele egy-egy
pillantást, míg otthon ritka érdeklődéssel
várta az ablaknál az édes anyja szeretett mag-
zatát, a család büszkeségét.

Az anyja boldog örömtől sugárzó arczával
szemben valóban igen érdekes megfigyelé-
sekre nyújt alkalmat az iskolából távozó diák-
sereg: Itt egy ketésgűbeesett, ott egy éle-
gedetlen arcz; könnyező szemek, ölm léptek
jellemzik azt a harszot, mely a családot ifju
szíve és agya között folyik. Végül eszébe jut
az elnező, megbocsátó szülő, ki majd csak
megkegyelmez a „sorsuldozó” gyermeknek
— hiszen oly szépen fog esengeni bocsánat-
ért, oly megbáton fog ő fűt-fűt ígérni —
és leverten, elkecserevde hazafelé indul.

Ily gondolatoktól győttörtenve elér a szü-
lőház — s heves küzdelem után könyező sze-
mekkel át is lépi a szülő ház küszöbét, de
míg ő alig meri szeméit jó szülőire felvetni,
addig a gondos anyja csakhamar kitárlja a
buskados okát. Ezután „negindul mindkét
részről a szavaltás és a könyök árja, mint a
meghiúsult remények kifejezése, ami csak az-
zal végződik, hogy a könnyelmű ifju által há-
rom hó előtt „elfogadott”, de karácsonra be-
nem váltott szóbeli szerződés, a gyöngéd szü-
lők által három hónapra újból prolongáltatik.

Ilyen és hasonló esetek önkénytelenül
arra a szomorú jelenésekre juttatják a viszo-
nyok figyelmes szemlélőjét, hogy néhány év
óta a tanuló ifjúság, kevés kivétellel, oly si-
lány eredményt mutat fel, minőre a tanulói
chronikában ezelőtt alig akadunk, mely tény-
tést sorban a tanárok és tanítók fájáljak leg-
inkább, de a szülőknél fájdalom sokkal na-
gyobb, keserűbb. Az előbbiek ezen szomorú
tényt a szülőház nevelésének akarják betudni,
míg az utóbbiak az ő föltötte szigorú iskola-
rendszernek, a tanmódezernek, a tanterhelte-
tésnek tulajdonítják.

Ha azonban haladó korunknak eme be-
tegségét több évi tapasztalataink alapján hig-
gadtn s részrehajlás nélkül mérlegeljük,
egy ezen korszakot nyugodt lelekkel mindkét
tényezőnek tulajdoníthatjuk: a szülőház-
nak és az iskolának.

Első sorban a szülő a hibás, kik leg-
inkább öntudatlanul, de mindenesetre ő kez-
deményezik gyermekeik elapadását. A hibás
nevelés már a bölcsőben fekvő csecsemőnél
kezdődik és vörös fonákent húzódik egész
azon korig, honnan a visszatérés már alig le-
hetséges. A boldog szülő nem igen gondolja
meg, hogy éppen az, a mivel szeretett mag-
zatját meglepi: bárszönyruha, lackcipő, tánc-
iskola, színház, cukrász, születésnapi mulat-
ság, népnapi ajándékok stb. megrontja a gyer-
mek szívet és majdan éppen annyi sötét
pontot képeznek ezek az „árfalán” örömek a
boldog családi élet tiszta egén.

akaratnak és a szükségnek, melyet maguk az
állatok is betöltenek. De hány gyermek ma-
rad érzelmetlen a rájuk pazarolt gondviselé-
sünk és edelgésünk iránt! Hány gyermek
hálátlan! Őn, Bertrand tábornok, szeretetik
gyermeküket? Bizonyára ön szereti őket; de
ön nem biztos abban, hogy viszonozzák-
tíká-e. Sem az ő jöttetnek, sem a termé-
szetnek nem fog sikerülni belőlük oly szer-
etetet önteni, amilyen van a keresztényeknek
Istenük iránt. Ha ön egykor meghal, gyer-
mekei meg fognak ugyan emlékezni önöl,
vagyonának használatára vétele alkalmával; de
unokái már alig fognak arra gondolni, hogy
ön élt. Őn, Bertrand tábornok és én együtt
vagyunk e szívet, önnök pedig nincs más
szórakozása, mint családjára gondolni.”

Krisztus beszél és a generációk azonnal
hozzácsatlakoznak; az ő képesak a vér kap-
csainál bensőbbek és erősebbek; egyesülésük
minden más egyesülésnél bizalmasabb, szent-
tebb és hatalmasabb. Ő meggyújtja a szer-
etet lángját, mely önszeretetünket kioltja és
minden más szeretetet ellensúlyoz. Hogy is
ne lehetne akaratának e csodáján felismerni
a szót (verbun), mely a világot megál-
kotta?

Más vallások alapítóinak egy oly mys-
ticius szeretetéről, mely lenyerve a keresztény-
ségnek, fogalmuk sem volt. Orakodjanak is
ezen sziklának neki menni, mert az ilyen
állalában, t. i. szeretetet nyerni, az ember
önmagában hordja gyengeségének
mely érzetét.

Azért kétségtelenül legnagyobb csodája
Krisztusnak a szeretet országa.
Csak neki sikerült az emberi szívet lát-
hatatlanig felemelni; egyedül neki sikerült az
ég és föld közötti kapcsot megteremtetni.

Mindazok, kik ő benne valóban hisznek,
érzik ezen csodálatos, természet feletti, ma-
gasabb szeretetet, — oly jelenséget, melyet
meg nem magyarázhat az ész s lehetetlennek
tartanak az emberi erők; az ezen új Prome-
theus által földünknek adott tűz erejét és
tartósságát, a mindent romboló idő sem el-
felfogvástani, sem korlátozni nem képes.

Es én, Napoleon, a nálánál inkább bámu-
lom ezt, mivel én is gyakran gondoltam rá,

Mert a gyermekek elkenyésztetése, el-
szoktatása éppen leggyözegetlen ellenségei a
nevelésnek és a tanulásnak, melyek nemcsak
a családi, de még az állami életnek is várat-
lan zavart és keserű csalódásokat okoznak,
mely ténynek valóságát már a régi spártaiak
akkor elismerték, midőn gyermekeik nevelését
az állam kezébe tették le, hogy ezek kipró-
bált mesterek által czéljainak megfelelően a
lemondásra, nélkülözésre, szerénységre; egy-
szerűsége, becsületességre, munkásságra, szor-
galomra, testvériségre oktatásnak és a létező
harczra a legszükségesebb polgári erényekkel
felruháztassanak.

Hogy mennyire eltértünk a nevelés e
magasos irányától, azt legjobban bizonyítja
ama számtalan elszomorító eset, mely nap-
ról-napra felszínre kerül, sikkesztás, lopás,
rablás, gyilkosság és öngyilkosság alkjában.
Liberalis nevelési rendszerünk eme kiuvoési
megmeregzik a társadalom minden rétegét,
oly annyira, hogy föltétlen igazat adunk azon
tapasztalt férfiaknak, ki a mai kor neveléséről
való nézetének a következő szavakkal adott
kifejezést: „Ennekelőtte a gyermekek féltek
szüleiktől, ma a szülők félnek gyermekeiktől.”

Megbocsáthatatlan hibának tartjuk to-
vábbá azt, hogy a szülők gyermekeik nevelé-
sénél a vallás-erkölcsi érzelmek fejlesztésére
oly csekély súlyt fektetnek, vagy ezt egészen
elhanyagolják. Mennyire eltű a mai nevelés
a régi rendszertől! Azelőtt a nevelés alap-
mondatánál Salamon bölcs elvát tartották: „Az
istenfelelem minden bölcsesség kezdete” —
ez volt az emberi lét alapja, tervekénységének
rugója és törekvésének vezérelője; ezen
bölcs életszabályból nyertek a fogékony gyer-
mekek Istenben való hitet és bizalmat, mely
keőbb az élet különféle viszonyaiban valódi
támaszul szolgált, — ellenben mai napaság
nemzedékek nőnek fel anélkül, hogy a vallás-
tanokat tekintetbe vennék, sőt játéknak te-
kintik ezeket, s mindaz, mi szentnek tartatik,
megvetésökre számíthat és elfajultságukban
a legszentebb gyermeki kötelességet: a szü-
lők és tanítók iránti tiszteletet is nevelésze-
nek találják. Az iskolában pedig bizonyára
egy tantárgy sem talál annyi ellenszenvre,
mint a hit- és erkölcsötan.

A vallásosság a legszorosabb
összetűgésben áll az erkölcsösséggel.
Utóbbi az előbbinek kifolyása. Hogy mily
lábán áll ifjúságunk erkölcsössége, azt nem
akarjuk példák illusztrálni; elég ha utalunk
ama emlékiratra, melyben a tapasztalt tan-
főriák által vezetett „Arad vidéki tanító-egy-
let” elnöksége Arad városának iskolásként
felkéri, hogy a hitoktatókat már az elemi is-
kolákban az erkölcsötan tanítására kötelezze,
s e mellett bizonyítja ezen sajnos állapotot
még az is, hogy nemzetünk nemely vezető-
férfiai az „erkölcsnevelési” szövetkezet ter-
jesztésére országsszerte fáradoznak.

A harmadik a szülők által elkövetett hi-
bát, különösen a fiuk nevelésénél tapasztal-
hatjuk. A szülők ugyanis gyermekeiket ér-
dekeik kiaknázására fordítják. Mert alig tölti
be a gyermek életének ötödik évét, a család
kupaaknázása határozatképpen kimondja, hogy a
nagyreményű sarjadék az elemi iskola első

magának hasonló követőket teremteni. Ez-
zel Jézus istenségét teljesen bebizonyítottak
vallom.

Sok ezret gyulasztottam fel, a kik értem
meghaltak. De mentsem Isten, hogy távolról
is párhuzamot vonjak a katonák és a kereszt-
tényszeretet lelkesedése között! Mindkettő ép
oly eltérő, mint az okaik.

A mellett megkívántott az én jelenlé-
tem, tekintem villanyossága és szavam. Egy
szó tölti, és felgyulasztottam mindenkit.
Valóban, én rendelkeztem ama varázserő tit-
kával, mely a lelket emeli; azt azonban sen-
kivel megosztani nem bírom. Tábornokaim
egyike sem örökölhette át tölem. S én meg-
sem bírom a titkot: szeretetemet és nevemet
a szívekben megörökíteni, és anyagi segítség
nélkül csodákat művelni.

Most, midőn a Szt.-Ilona-szigeten vagyok,
midőn sziklához kötve egyedül állok, — ki
harczolt értem, ki hódító most nekem orszá-
got? Hol vannak szerencsétlenségem úrváro-
czai? Gondolnák-e még rám? Ki maradt hű
hozzám? Hol vannak barátaim? Igen, önök
ketten, hárman! Az önök bűsége tesz engem
halhatatlanná; önök osztják és vigasztalják
számtűzésémet! (A császárt itt az ironia bus
hangján folytatta). Igen, az én földi létem a
homlokú és uralom teljes fényében tűndő-
költ; és az őné, Bertrand, ezen fényt vissza-
sugárolta, ép ugy, mint az invalidusok templo-
mának általam megmaranyozott kupolája a su-
garakat visszalöveli.

De beköszöntött a balsors, s az arany
laseanként eltűnt. A szerencsétlenség és le-
alásztatás esője, melyet naponta rám bocsáta-
nak, már a fény utolsó részecskéit is elveszi
rólam. Rajtunk, Bertrand tábornokom, már
csak az ólom maradt meg! és én nemesokára
földdé leszek.

Ilyen a nagy emberek sorsa, ilyen volt
a Császá és Sándor is! Elefejtetnek majd!
és a hódítónak, a császárnak neve utóljára is
csak iskolai feladatává lesz. Vitéz tetteink va-
lamely pedans mester vesszeje alá kerülnek,
ki minket gyalázni vagy dicsérni fog.

Hányféle eltérő ítéletet engednek meg
magunknak az emberek XIV-ik Lajos felett
A mint meghalt e nagy király a versailles

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója

(Deczember 28.)

Ünnepi gondolatok.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározója. —

Augustus római császár Svetonius (c. 53).
Tertulianus (apol. c. 34) és más írók egy-
hangu tanúsítása szerint egykor 21 napig
tartó nyilvános áldozatot mutatott be a pythiai
Apollónnak, a rómaiaktól mint fő isten és a
világunk ura tiszteltetett. A császár nagy ér-
deklődéssel intézett Apolló papjaihoz kérdést,
hogy ki lesz utódja a császári trónon? Apolló,
a ki a más alkalmakkal hozzá intézett kérdé-
sekre mindig kész volt jósló feleleteivel, ez-
uttal sokáig hallgatott; de megkérdőztetvén
hallgatásának oka iránt, régre e szavakkal
szólt meg:

„Me puer Hiberniae, dives Deus ipse gubernans,
Cedere sedem imperii stantemque redire sub orcum.
Aria ergo domine tacitis abscedito nostris.”

Vagyis: A zsidó gyermek, ki az iste-
nek felett mint Isten uralkodik, követeli, hogy
helyemet hagyjam el és a setétség szomorú
világába költözzem.

A mélyen meghatott császár Ró-
mába térvén, csakhamar a Capitolinon
egy óriási oltárt emelt el felirattal: Ara
primogeniti Dei; s azontúl, habár sok fényes
győzelem által szélesbített birodalma hatá-
rait, soha sem ő, sem utódja. Tiberius nem
engedte magát „Ur”-nak nevezetniti, megtilt-
ván ezt egy szigorú edictum által is azon
okból, mert e czim jogosan csak a zsidókból
támadt Krisztus illeti.

E gyermek a kereszténység időszámítása
szerint deczember hó 25-én született, az er-
kölcies világban nem kevesebb eredményt mu-
tat fel, mint az életű sugaraival mindent be-
töltő fényes nap.

Deczember 25-től, vagy a téli solstitium
után csendesen s fokozatos erővel működik a
hosszu éjnek véget vető nap, míg kitava-
szodáskor az életet elkaró göröggy szíre-
pedvén, kikel a gazdag aratást ígérő buza-
szem; éppen ugy csendesen nő fel a magát
buzaszemhez hasonlító Krisztus, míg ferfi-

kerában mint Isten-ember sirjából feltámad s
megalapítja lesa a kereszténységnek, a valódi
humanismus és felvilágosodás birodalmának.

Épen bölcsészeti szempontból tekintve,
mondja Schelling (Berlin 1842), a keresztén-
ység nem a léleknek egyszerű felfogása, ha-
nem egészen más valami; az a létező factu-
mok legnagyobbika, melyeknek központja az
evangelium által hirdettet Jézus Krisztus.
„E földön, melyen mi élünk, mondja
Rousseau (Emile I. IV.), és az emberek közt,
kik itt éltek, volt egy, a ki lelépett, beszélt
és cselekedett; a ki az emberek láttak, hal-
lottak és megértettek. Létezésének helye,
ideje és tartama, legvezetésebb tettei, me-
lyek által kitűnt — mind esély oly bizonyo-
sak, határozottak és kétségbe-onhatlanok,
mint azon tett, mely szemeink előtt történik.
Ostobaság volna Sokratesnek jeles tetteit ké-
tségbe vonni; már pedig Sokrates tettei,
melyeket ki sem von kétségbe, kevésbé va-
nának bebizonyítva, mint a Jézusé.”

Sokrates, Nagy Sándor, J. Caesar, Nagy
Károly és mindazok, kiknek földi léte világ-
alkotó tettek által van kitüntetve, régen a tör-
ténlem emberi lettek. Szerepeiket lejárta,
a küzdőtért másoknak engedték át, kik azt
színtén elhagyták; alig lehet mondani, hogy
akár egy generáció át csak egy barát vagy
szertő tanítvány aggodott volna értük. Egy-
szem más a Jézus Krisztus sorsa.

Tizennyolcz és félszázadnál több idő
folyt le azóta, hogy ő a földön szerepelt, s
lehet mondani, hogy szerepét még be nem
fejezte. Még most is a küzdő téren áll a vi-
lág szeméi előtt. Emberek milliói készek vol-
nának érte ma is meghalni. Mozgás van érte
mindenütt: itt üldözik, ott védelmezik, amott
imádják őt; szóval ő az emberiség minden
kérdésének, minden határoza-ának, barátsá-
gos és ellenséges hangulatának főtárgya. A
világtörténelem nem győződelmeskedett rajta;
az utókor réá nézve nem ékeztet meg.

Első Napoleon, élete vége felé, a trón
és a sir közötti szomorú perceiben saját
nagyágát a világon nagy szerepét vitt em-
berek nagyságával összehasonlítván, Monthe-
lon tábornok közleményei szerint (1841) Krisz-
tus nevének megemlékezésénél mint egy meg-

osztálya számára i m m á r teljesen érett és ideje, hogy i s k o l á s legyen. E mellett alkalmaznak aztán mellette correfortet. Járják magánórát, szóval megkísértenek minden eszközt, hogy a fiúnak kilenc éves koráig az elemi iskolákban, tizenhét éves koráig pedig az érettséggel készen kell lennie, mert a szülők csak egy szempontot vesznek, t. i. gyermekek minél előbb k e s e l t e s e s l e g y e n, ha test és szellem el is szatnyul a teher alatt. Hogy a rendes tanulmányok mellett az ifjúnak még valamely idegen nyelvet és zenét is kell tanulnia, ez általánosan elfogadott conditio sine qua. De míg az elemi iskolákban a mesterséges eszközök némi eredményt mutathatnak fel, addig a szülők eme törekvése a középiskolákban csakhamar hajótörést szenved és a szerető apa csakhamar meggyőződik arról, hogy a természet természetellenesen nem szenved, hogy a szülő tervez, de a tanár végez.

Mielőtt szemlünkben a szülőházirol az iskolára áttérnénk, minden félreértés kikerülése végett ki kell jelentenünk, hogy teljes elismeréssel adozunk a helybeli jelesen szervezett s vezetett városi és állami iskoláknak, de mint minden emberi műben, úgy itt is találunk hibákat, melyeknek orvoslása az ifjúság érdekében valóban kívánatos.

a) Igy nagy súlyt kellene fektetni az elemi iskolák felbő, de különösen a negyedik osztályában az osztályzatra. A középiskolákba csak oly tanítványokat kellene átengedni, kik szellemi tehetségeiket teljes mérvben igazolni képesek, mert az elnevező osztályzat sem a tanulóra, sem a szülőre, sem pedig a középiskolára nézve haszonnal nem jár, sőt elkelkezőleg oly kellemetlenségek s bajok keletkeznek ebből, melyek később legyőzhetetlenek. Igy unicumnak tűnik fel még a legjárta tanítvány előtt is, hogy a negyedik osztályokban a múlt évi kimutatás szerint, hol a tanulók száma 55—59 volt, csupán 2—8 bukkot meg.

b) Ama dicsegetésmelől, a tanítás tartama alatt tapasztalt szigorú fejelem, némi akarat és erély kifejtése mellett a tanulók iskolán kívüli magaviseletére is kiterjeszthető lenne, ha az iskolának feladatát oda módosítanák, hogy ez egyzersimind nevelőintézet is legyen, mert amit ez irányban Európa más kulturállamaiban az iskola által elérhetnek, az minálunk sem maradhatna eredmény nélkül, és különben is kell, hogy a nevelés kepezze az oktatás alapját, és amint szükséges a népiskolákban az egészszegtan tanítása, éppen olyan szükséges az erkölcsstan előadása, még pedig az osztálytanító által, ki a gyermekekkel naponta 4—5 órát át foglalkozik, nem pedig a hitoktató által, ki hetenkint csak 1—2 órában oktatja a növendékeket.

c) A szülők határt nem ismerő szeretete és a népiskolák enyhe osztályozása által elkenyveztetett ifjúság végre a középiskolai szigorú tanár keze alá kerül, hol az eddig létezett befolyások mind megszűnnek, a hol csak a tehetség és haladás mérvadó; ekkor megkezdődik a valódi küzdelem a tanulóval és iskolával és gyakran megkísérli, hogy tanulók, kik a népiskola IV. osztályát a legjobb eredménytelenség végzik, már a középiskola első osztályában megbuknak; sőt nem egyszer megkísérli az is, hogy ilyen tanuló még az ismétlés alkalmával sem vergődik zöld ágra és kénytelen az intézetet elhagyni. De következtetéseinkben tovább haladva arra a tapasztalásra is jutunk, hogy míg a középiskola első osztályában a tanulók száma jóval meghaladja a százat, addig ezekből az érettségire alig marad 10—15 tanuló. A középiskola ennek okát ismét a népiskolában, a szülőházban és a társadalmi életben keresi, míg ezek a középiskola tulajdonosai szigorúak és a tanrendszert tulajdonítják.

d) E baj orvoslását csak egy uton-módon lehetne elérnünk. Ha ugyanis a középiskolába való felvételnél a népiskola negyedik osztályáról szóló hitvány bizonyítvány felmutatásán kívül a tanulót még felvételi vizsgára is szoritának és pedig a magyar nyelv, szám-

tan és földrajzból s csak ha a vizsgát igen jó sikerrel kiállná, akkor lehetne belőle „lyceumista”, mely felvételi vizsga ezelőtt nálunk is kötelező volt s nemely iskolákban még ma is fennáll. Valamint a felsőbb leányiskolának jogában van belép tanítványokat, dacára a felmutatott bizonyítványaik, felvételi vizsga alá vonni, menul inkább követelheti ezt a középiskola, melynek feladata sokkal magasabb, sokkal fontosabb.

„Zum Werke, das wir ernst bereiten, geziemt sich wohl ein ernstes Wort.“ És fontosabb tárgy, mint gyermekeink nevelése és oktatása aligha létezik, miért is ennek megbeszéléséhez az önéneket választottuk, hogy az érdekelteket emelkedett hangulatukban komoly gondolkodásra serkentsük.

Philaletos.

K ü l f ö l d.

As angol miniszterválság. Lord Churchillnek a visszalépeése, bármennyire szépítsek is a dolgot a kormányhoz közel álló lapok, súlyos csapás a Salisbury-kabinere nevére. A Standard és a Morning Post azzal vigasztalódnak, hogy ez a kilépés semmit sem változtat Anglia külpolitikáján. A Morning Post határozottan állítja is, hogy Churchill egyetértett a külügyi vezetéssel. Minden olyan európai hatalmasság, — ugymond — mely Churchill visszalépése alkalmával Anglia külpolitikáját valamely változásra vagy gyöngölésre spekulálna, nagy tévedésbe esnek. A legtöbbet emelt egyetértés áll fenn Nagy-Britannia, Németország, Ausztria-Magyarország és Olaszország közt, s ennek ki-zárólag a béke fenntartása a célja. Ez az egyetértés már eddig is jobb eredményt ért volna el, ha a porta nem olyan politikát követett volna, melyet Angliában általánosan elítélnek. Elégültséggel tapasztalható azonban, hogy Konstantinápolyból jobb hírek érkeztek most, mint három hónap óta s az angol kormány olyan nyilatkozatokat és tetteket is vár, a melyek meggyőzőnek Európát arról, hogy Törökország a mostani aggodalmas helyzetet nem szándékozik meg jobban összehangolni.

A francia hadügyminiszter be-széde. A párisi mentő társulatok díjkiosztási ünnepélye alkalmával Boulanger tábornok s hadügyminiszter beszédet mondott, kifejtve, mily megvesztetetlen elönnnyel bírnak az életmentők a katonák fölött s hogy babért, mely tettük jutalma, nem szükség-ség végeztszerűleg a kiontott vér árán és nem a haza tusa közben vívják ki. Többnyire abban a segítségben találják föl az életmentők dícsőségüket, a melyben felebarátjaikat a béke idején részesítik. S a békére oly nagy szükségük van a népeknek, hogy mindazoknak, a kikre a kormányzás feladata hárul, kötelességük azt számukra bármily áldozat árán biztosítani, mindaddig, a míg ez az áldozat nem esorbitja az ország becsületét és biztonságát. A miniszter végül néhány üdvözlő szót intézett a kitüntetett egyénekhez s hozzá téve, hogy megtestesülve látja bennük azt a francia bátorságot, mely „a loragias nemesszívűség és a vidor, gondatlan hősiesség érzetéből fakadva ösregi Gall fajunknak tulajdonsága lesz, mindaddig, a míg Franciaország létezni fog vagyis, a míg a világ világ lesz.”

Legujabb posta.

A szerb hadsereg újjászerve-sését serényen folytatják és pedig két irányban. Elsősorban a tisztikar képzettségének fokozására törekednek. Azok a régebbi tisztiek, a kik a legutolsó háborúban nem igen váltak be, elhagyták a hadsereget. Igy eddig hat ezredek, több alezredek és örnagy lépett nyugalomba. Ezzel egyidejűleg történik az oly tisztiek előléptetése, a kik a bécsi, her-

egyik lábszár egy négyszögmeternyi nagy perka darabba volt csavarva és ennek vége összecsomósza, a csomók, mint a nyul fülei vagy a nagy árucsomagok csúcskei elől-lottak.

A csomagoknak mindkét végükön ily csomókkal való elzárási módját leginkább a szabók és varrónők használják, de kivált az előbbiek; a csomót köté kez ügyessége te-hát szabóra vall, mert a varrónők mikor ruhát a megrendelőhöz viszik, a csomagoláshoz használt kendőt nem két végben, hanem négy csúcskét összefogva középen kötik meg.

Ebből az következtetem, hogy a talált hullarészek burkát egy tényleg működő szabó készítette. A nagy szabóüzletek tulajdonosai ilyféle csomagolásra selyemzöveteket, a kisebb szabók felsővel szövötteket használ-nak, a munkások azonban, kik saját számlá-jukra felelnek is dolgoznak, csak perkaál ha-ználnak, tekintve ennek jelentékenyen olcsóbb árát. Ez irányban fogok tehát kutatni, csak hogy a Princes-utca kérdéses házában sem varrónők, sem szabók nem laknak. A bérlok mind jó hírnévnek örvendőek és nem hiszem, hogy a tettes köztük volna keresendő.

A házimesterné elagrott és nincs helye esze. Ettől semmi felvilágosítást sem várhatni. Lampon ur öztele, bormérés és kitőző, tisztességes. Vendégei nagyrészt a közeli műhelyek munkásai közül kerülnek ki: nyom-dászok és az oltár-szereket készítő gyár munkásai.

Az árnyékekbe csak az üzleti helyi-ségen át lehet jutni. Az udvarban egy síncs. Az áldozat egyik kapuján jegy van, mely talán a felfedezés útját egyengetheti. Egy betű és két kereszt között:

E jel egyáltalán nem hasonlít azon je-gyekhez, melyeket a mosónők a rájuk bízott szennyes ruhán, ennek megkülönböztethetése-re szoktak alkalmazni. Biztos támpontom még nincs, még mindig a feltételek tág mezején tévedezem: Mikor e külön jelentést befejeztam, egyidejűleg azon kérelem fordultam a rendőrfő-nökhöz, hogy az utóbbi fél év alatt eltűnt és B-vel kezdődő nevű személyekre vonatkozó ügyiratokat adassa át nekem. Jelentéseim aláírása után a hivatalos

lini és belga katonai akadémiákon nyerték kiképzéstüket. Másodszorban nagy súlyt helyeznek a hadiszerek beszerzésére. Az összes Bange-féle ütegek már megérkeztek és ren-deltetési helyeiken fel is állították. Most arról van szó, hogy újabb ütegeket rendelnek Németországból, a mi csak azért késik, mert a kormány nem rendelkezik elegendő pénz-zel. A Mauser-féle fegyverek részére már 46 millió töltény van felhalmozva a rakktárban. Horvátovics hadügyminiszter fáradozási oda irányulnak, hogy a népfelkelés részére is be-szeresse a kellő mennyiségű fegyvereket és löszereket. Az ágyúhöz már meg vannak a fogatok és intézkedés történt, hogy a még szükséges számú lö a legrövidebb idő alatt beszeressék.

Montenegro kuszulódik. Párisba érkezett jelentések szerint a szerb kormány felhívta a porta figyelmét arra a tényre, hogy montenegrói győzők a szerb királlyal határos török területen fegyvereket osztogat-nak és bandákát szerveznek, melyek Szerbiába készülnek betörni. Más oldalról érkezett tudósítá-sok szerint Montenegroban nagy mérvű hadikészülődések történnek.

A bolgár trónjelöltek. A „Revue de l'Orient” jelentése: A „Nezavissima” azt mondja, hogy most Battenberg Sándor, Coburg Ferdinánd hercegek és Peja csevich gr. azok a jelöltek, a kiket a sobranje leginkább figyelembe vehet. Peja csevichről grófól szölv, megjegyzi, hogy mivel ez bolgár származású, az esetre, ha Battenberg Sándort nem választhatnák meg, Peja csevichnek lennének a legtöbb kilátásai.

TÁVIRAT.

— Oross hadi készülődések. —

Lemberg, decz. 27. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A kieli kormányzóságban a mozgósítás esetele min-den lovat megvizsgálnak és az összes gabona-készletet összeírják a déli hadsereg számára. A Kaukaszról folyton érkeznek lö-szállítma-nyok. A tarnoszeg-kiübeizai vasút építése stra-tegiai szempontokból fogantatha vétetett.

Az „ARADI KÖZLÖNY”

előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 ft — kr
Fél évre	6 „ —
Negyed évre	3 „ —
Egy hónap	1 „ —

Vidékre postán szétküldve:

Egy évre	14 ft — kr
Fél évre	7 „ —
Negyed évre	3 „ 50
Egy hónap	1 „ 20

Az előfizetési pénzeket kérjük, legelőz-szerűbben posta-utalvánnyal, még a hó vége előtt beküldeni, hogy a lap pontos expeditió-ját fennakadás nélkül teljesíthessük.

Hirdetéseket a jövő évi folyamra már most is felvezetünk a szerkesztői helyiségben. Mutatványszámokat kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldünk.

Arad, 1886. december havában.

Az „Aradi Közlöny” szerkesztője és kiadóhivatala.

N A P T Á R.

Deczember 28. Kedd. Róm. cath. nap. Apró szentek. Prot. nap. Apró szentek Görög-ország nap. (deczember 16.) Agg. prof. Nap. Kél 7 óra 51 percz Nyugszik 4 óra 12 percz.

jegyzőkönyvet rendeltetési helyére jut. atás végett egy rendőrnök adtam át és ezután meg elintéztem a rendes biztonság ügyeket. Két órákor hagytuk el, jegyző és én, az uródt, hogy lakásunkra térjünk.

Lakásom közel hivatalos helyiségemhez, a Vauvin-utczában fekszik. Dacára a fáradságnak, mely a tullezített nap munka természetesen következménye volt, az éj hátra-levő részében szememet be nem birtam hunyni. Bármennyire törtem fejemet, nem birtam a tonalat megtalálni, mely ezen töm-kegekből kivethetne.

A rendes hivatalos órában, reggel 8 óra-kor, már ismét irodámban voltam.

Lampont készakarva feljogosítottam, hogy üzletét egész éjjel nyitva tartsa, hogy embe-reimnek, Ringuének és Champnyak az örök-dést megkönyvitsem, és ezeknek meghagy-tam, hogy reggel a biztonsággnál nekem jelen-tést tegyenek.

Mikor irodámba léptem, a két rendőr már megjelent volt és hallottam, amint a jelenlevő hivatalnoknak az utóbbi éj esemé-nyeit ecselettek.

„A horzamas lelet hire” beszálte Ringu-é, „szélesbességgel terjedt el az egész vá-rosmegyében és rögtön a rendőrbiztos el-távoza után Lampon barátom üzlete megtelt és a kivánsiakról nem birt kiürülni. Min-denki ivott és mindenki az eseményről be-szélte. Hihetetlen híreket beszéltek, de egyike sem volt olyan, hogy komoly megfontolásra érdemes lehet volna. Sajnálattal a szégyen meg-gyilkolt nőszemély sorsát, és a közvélemény meggyőzött a rendőrség ócsárlásában, a melynek kétségkívül ép oly kevéssé fog si-kerülni az áldozat, mint a gyilkos kiűléte ki-nyomozni. A helyiség egész éjjel szűlvolt volt és Lampon fényes bevételhez jutott. Sem az augusztus 15-diki Napoleon-ünnepen, sem új-év napján nem volt ily jövedelme.”

„Képzelje csak,” tette hozzá Ringu-é, ez az ostromba Lampon semmi áron sem akarta azon üstöt megtartani, melynek segélyével a lába-kat kihalászta. Az ártatlan edény látásától rosszul lett. Hiába magyaráztam neki, hogy az őt kitűztetés után épen olyan jó lesz, mintha most kerülne ki a gyárból, — nem akart erről semmit sem hallani. Számára az

Deczember 30. A „Kölcsy-Egyesület” felolvasó estelye d. u. 4 1/2 órákor a városi ház disztérnében.

1887. Január 1. Az aradi nyomdászok dalestelye a Tücherer-szálló éttermében.

Január 8. A megyei tisztviselői kar elite-bálja a „Fehér Keresz” nagytérnében.

Január 10. Aradmegye törvényhatósági bizottsá-gának közgyűlése d. e. 9 órákor.

Egy gondolat.

Arad város műpártoló közönségét gyak-ran felkeresik a hazai és külföldi művészek. Ezek a sokszor az aradi műkedvelők is több-ször adnak hangversenyeket. A teremért, melyben a hangversenyeket tartják, bizonyos díjat fizetnek.

A templom- és Kazinczy-utca sarkán épült palotaszertű új iskolaépületben van a polgári iskolának egy rendkívül tágas és ki-váló szépségű disztérne.

Ez a disztérne, szerintem, legalkalmasabb volna ily hangversenyek megtartására: először a hangversenyokre nézve is azért, mert a te-remnek kitűnő akusztikája van, s mert az épület a központban lévén, a közönség na-gyobb számmal keresné fel; másodszor a kö-zönségre nézve, mert nagy számban is kö-nnyelmesen elfér, s mert ily kitűnő akusztikájú teremben a művelvezet is sokkal kellemesebb.

Ezeknél fogva arra a gondolatra jöttem, hogy az intézkedés a hangversenyeket, vagy más művészi s tudományos vagy népszerű előadásokat nevezett teremben kellene ren-dezniök.

A teremért járó díj azután jótékony célra volna fordítandó. És pedig felerészben a még nagyon szegény polgári iskolai szer-tár felszerelésére, felerészben a városi tisztí nyugdíj-alpra vagy az árvaházra.

Az összeg, mely ily módon összegjönne, nem lenne ugyan valami óriási, s talán né-melyek annyira kicsinylik azt, hogy nem is tartják érdemesnek róla beszélni, de én azt mondom, hogy sokra menne az a nagyon meglátszanék a szertáron, ha évenként ily módon is 40—50 ft áru szerrel gyara-podnók.

Azt hiszem, e gondolat érdemes arra, hogy a hasznáért életet is nyerjen.

Niedermayer Tóbiás.

H I R E K.

Arad és Vidéke.

— Fábán László főispán Lovrinból Aradra visszérkezett.

— A jótékonykasz községi iskoláinkban.

Azon lélekemelő ünnepélyek és mozzanatok, a melyeknek minden évben, de különösen az id. n. a szeretet ünnepének, a karácsony-nak közeledtével szemtanúi lehetünk, való-ban a legnagyobb elismerés méltó ténynek jelezhetők. Nem hiszem, hogy léteznék Ma-gyarországon még egy olyan vidéki város, mint Arad városa, melynek közönsége, is-kolai hatósága és községi iskoláinak tanítói kara oly melegen és oly mértékben karolná fel az iskolába járó szerencsétlen, a legna-gyobb sajnálattal méltó szegénysorsu, árva gyermekek felségelyezésének ügyét és any-nyir venne részt a jótékonykasz nemes ar-nyának gyarmolásában, mint éppen Arad vá-rósáé. Csakis e város közönségének jószívű-sége, nemeskebltsége, áldozatkésztsége és a községi iskolai tanítói karnak odaadó, párat-

lást, melylyel a vedres kutból hullarészeket hústak ki, örökre tisztálattalan és használhat-lanná vált. És már kara hajnalban elküldötte a kolompárhöz, hogy egy mássikkal kicserélje.”

„Az ön barátja egyáltalán nagyon szo-rongó természetű,” jegyezte meg Champy. „Az éppen nem,” vélte Ringu-é, „egé-szen kitűnő ember, mindig és mindentűl szí-velyes, csak hogy rendkívül gerjedelmes.”

A két rendőrt magam elé hivatam. Rög-tön merev és egyenes katonai állásba vá-gták magukat.

Ringu-é jelentette, hogy a „házmaster-né, Xorn kisasszony, kit megfogadtott, még hal-gatagabb és még összefüggéstelenebbül be-szél, mint az előző este. Minden hozzá inté-zett kérdésre az elveszett kedvencz macskája feletti javeszkéssel válaszol.

„Nézetem szerint az öregtől nem tudha-tunk ki semmit,” végezte jelentését.

„En másként vélekedem,” vágott közbe szerényen, az határozottsággal Champy. „ő is, mint én, Champagneből származik és ha-csak hazáját nem nagyon ifja,” hagyta el, nekem, mint honfitársának, talán sikerülni fog őt szőlásra birnom, ha képes lesznek szőlőte-földet emleketi feleleveníteni. A honi nap mindig melegebb, mint más, a szőlőföld min-denkinék emlekeiben marad és bármily zava-rodott legyen is valaki, erről meg nem feled-kezik. Ezenkívül valami jutott eszembe és e gondolat egész éjjel üldözött.”

„Ez magadnak tartottad gondolatodat, hogy valaki el ne lopja,” szölt bosszusan Ringu-é, „no jól van, most hát táld ki a rendőrbiztos ur előtt.”

„A dolog tehát így áll. Emlékszel arra a sonkás emberre, a ki Langressből jött és a kit te a rendőrségi központba akartál vezetni; tudod, akkor éjjel, mikor a Buci keresztut-nál állásalon voltunk?”

„Igen és ki következik ebből?”

„Mi következik ebből? Hm. Nem va-gyok vele tisztában. De ezt az alacsony fícz-köt nem tudom elfelejteni.”

„Hát mit gondolsz felőle?”

„Azt mondtá, hogy a Princes-utczában lakik. Hát ez Michel mamának a férje?”

„Hisz ez hajadon.”

„Talán szeretője?”

lan buzgalma folytán lett le az emberi szívet mélyen ny-net, mely különösen közsé-gban a karácsony napja előtti r den jelenlevő emberbarát ket töltö be. Körülbelül kétszáz su tanuló lett ez alkalommal a nélkü-lözhetlen téli ruhanemű és lábbelivel felségé-lyezve. Hogy mily örömmel vették át a kapott lábbelieket és ruhaneműeket s mily lelkeses-séssel vitték azokat haza, azt elképzelni nem lehet. Különösen kiemelendő azonban azon lélekemelő mozzanat, a mely a karácsony előtti napon pénteken az iskolaszék irodai he-lyiségében végbement. Huszonhét apátlan anyátlan városi árva tanuló részesült azon jö-témenyekben, a melyeket Arad szeg. kir. város iskolai hatóságának két tagja: Sala c z Gyula kir. tanácsos, iskolaszéki elnök ur és S i m a y István t. tanácsos iskolafelügyelő ur a szegénysorsu árva gyermekek számára adományképen gyűjtöttek. Ők, a szegénysorsu árva gyermekek ügye iránt melegen ér-ző, nemes szívűk érzelmiből kifolyólag egé-z buzgalommal és lelkesedéssel igyekeztek atyai jószáguknál fogva ezen árva gyermekeknek — fájdalmaikat és nyomorukat enyhítendő — karácsony napjára némi örömet szerezni és e-czélből, nem kímélve időt s fáradságot, tö-lük telhetőleg mindent elkövettek. E gyer-mekek között 50—50 kr. készpénzben, to-vábbá az egyes adományokból kalács, alma, dió és czukorka osztottak ki, mely alkalom-mal e 27 szegénysorsu, teljesen árva gyer-mekek örömtől sugárzó arca fejezte ki ki-mondhatlan örömeiket és hálájukat úgy az egyes adományozók, mint az ányútyúkt íránt s valóban ezek a legnagyobb elismerést meg is érdemlik. Engedje az ég, hogy e két ne-mesen ígzi emberbarát és a városi árva ta-nulók igaz atyja, az emberiség javára még igen sokáig élhesen.

a-b.

— Dr. Márk Sándor, lapunk kitűnő munkatársa, az aradi „Kölcsy-Egyesület” tisz-teletbeli tagja, kit városunkhoz a barátság és szeretet annyi köteleke fűz, ma délután ér-kezik Aradra a tit tartózkodása alatt H e g e d ő s László főmérnök vendége lesz.

— Iskolaszéki ülés. Arad sz. kir. város iskolaszéke f. évi deczemberhő 30-án, azaz esztőtörökön délután 4 órákor a városi ház emeleti kiátermében rendes havi ülést tart, melyre az előzőkés az iskolaszéki tagokat ez uton is meghívja. A tanácskozás tárgyai: 1. Az „Aradvideki Tanítóegylet”-nek emlé-kirata a városi leányiskolák hiányának orvosa-lása tárgyában. 2. A városi községi elemi fiú- és leányiskolák igazgatóinak kérelme, melyben az ifjúsági könyvtárak gyarapítása czimén beszedett könyvtáridjakk háromnegyed-részenek a szertár berendezésére való fordít-hatását kéri. 3. A városi tisztí ügyszétség je-lentése az 6-városházi leányiskolai tanítónő becsületesértése ügyében. 4. Wlacsit Károly városi községi tanító kérelme szabadságitó engedélyezésére iránt. 5. A kitűltött bizottság jelentése a tankönyvrk és taneszközök be-hozatalára vonatkozólag legújabbant kelt minisz-teri rendelet tárgyában. 6. Az iskolafelügyelő előterjesztése a szt-péterteri iskola igazgatója által egy odajáró tanuló rossz magaviselete tárgyában tett jelentésére. 7. Az iskolafel-ügyelő jelentése a reform. tanulók hit- és er-kölcsstan-tanítási órájának még egygyel való szaporítása tárgyában történt megállapodás iránt. 8. Az iskolafelügyelő előterjesztése az 1887-ik évre szóló szünnapok napjátának megállapítása tárgyában. 9. Az iskolafelügyelő jelentése az 1886/7-ik iskolai év első felében befolyt tandíjakról. 10. Az iskolafelügyelő ja-

„Meghaladt a hetven évet.”

„Vagy fia?”

„Legfeljebb unokája. Nem, kedves Champy, te mindenesetre messze kalandozol. Még nagyon fiatal, nagyon tulbuzgó vagy. Bizo-nyára szándékos a legjobb, de hiányzik hozzá a tapasztalás. Eredj Michel mamához, próbáld őt kiváltatni, a mi nekem, mint honfitár-sának, talán sikerülni fog. Ha akar ne egy kicsit udvarolhatsz is neki, de el ne szöld magad és nagy elővigyázattal beszélj.”

Champy lehajította fejét. Meg volt ingatva, de nem meggyőzőve.

A mi engem illet, ezen darmaianis élnék beszélgetést félbeszakítás nélkül hallgattam. Majdnem ösztönyszerűleg egy pár szó feltűnt és ezek gyökeret vertek bennem. Buci keresztut éjjel, Princes-utca, sonka, alacsony fíczkó... mindezt nem tudom elfelejteni, miként Champy mondá. Elhatároztam, hogy a két rendőrt ezen eset iránt részletesen ki-vallatom.

Pont délben az igazságyvi palotába mentem, és Desarnauts uram, a városi ál-lamügyésznél bejelentettem a vádat. Pár perczrel később előtte állottam.

E magas állásu hivatalnok álva foga-dott, gomtyukában a becsületrend szalagjá-val, nyaka körül fehér kendővel.

„Itt van előttem,” szölt az államügyész. „A jegyzőkönyv és a külön jelentés, a me-lyeket ön múlt éjjel hozzám megküldött. Az úgy bajos, sőt nagyon nehéz. Azt hiszem, hogy a nyomozásnál nagy nehézségekbe fog tközni. Egyáltalán nem álítom, hogy ezek legyőzhetlenek lesznek, de mindenesetre egé-szen rendkívüli természetűek. Minden előle-dologban az ismeretlen játszsa a főszerepet.”

Ösztöm az ön külön jelentésében kifejtett te-zeteket, a melyeket ön elővigyázatosan, mint nem tényeket, a jegyzőkönyvből kihagyott. Nincs kétség, hogy a két feltalált láb ugyan-azon hulla részei, melynek többi darabjai egy hónap óta szétosztórtan felfedeztettek. A vizs-gálatat Douet d'Arcq bíró urat fogom meg-bízni. Menjen hozzá, állapodjanak meg az elő-vizsgálat menete iránt és tegyen jelentést ne-kem személyesen vagy írásban.”

(Folyt. köv.)

Első gyilkosságom.

[7. Folyt.] (Regény.)

Ita: „Macs G., a párisi rendőrség volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: M. G. —

IV.

Törvényesség és rendőrség.

Külön jelentésem többek közt ezt is tar-talmazza: „A Princes-utca vedres kutjában talált hullarészek nem anatómiai preparátu-mok. Nőnemű személyei hasznának lenni. Mind-

az iskolamulasztásokról. Arad, 1886. 27. Salacz, kir. tanácsos, iskola-
-ki elnök.

— **Egy ember lángokban.** E cím alatt írtunk tegnap lapunkban arról a vigyázatlanság okozta szerencsétlenségről, melynek Felger Péter napszámos áldozatát esett. Emellett azt is, hogy az egész sebek, a miket a szerencsétlen ember mellkasán és karjain szenvedett, nagyon komoly és veszedelemes jellegűek. Tegnap egész nap heres lábban fektették az orvosok állítása szerint életben maradásához alig van remény.

— **Védőkötések figyelmébe.** Az 1858, 59, 60, 61, 62 és 63-ban született védőkötések, kik a sorozás alkalmával annak idején jogzimeiket arányosították, már fel lettek hívva ezen jogzimeik megújítására. A hatóság ezúton figyelmezteti azokat, a kik ezt eddig elmulasztották, hogy jogzimeiket még e hó végéig a katonasági osztálynál okvetlenül bemutatassák, mivel ellenkező esetben jogzimeik elvesztésének nyilatkoztatnak és sorozás alá vonatnak.

— **Az aradi és csanádi egyesült vasutak igazgatósága.** Hasonlóan a többi vasutakéhoz, elhatározta, hogy folyó év végéig a IV. osztályt eltiltja, egyúttal azonban a III. osztályt annyira megemlíti, hogy az új III. osztály menetárák nem sokat lesznek magasabbak, mint a volt IV. osztályé. Egyidejűleg jelentékenyen mérsékli az I. és II. osztály menetárait is, hogy az eddigi III. osztály utasoknak megkönnyítse a II. osztály használatát.

— **Felolvasás és banquette.** Az aradi kereskedő ifjak egyetletben ma este 6 órakor tartja meg dr. Márki Sándor fővárosi gymnasiumi tanár és kitűnő író előre jelzett felolvasását az „Orosz és magyar kereskedelem múltja”-ról. Az egylet a felolvasásra a közönséget tisztelettel meghívja. — Estére a kitűnő felolvasó tiszteletre a Wittmann-féle vendéglő helyiségében banquette lesz, melyen a vendégek szívesen látnak. Az erre vonatkozó aláírási iva Rozsnyay Mátyas, dr. Jancsó Benedek és Lendvai Sándor uraknál vannak letéve, kiknél még a mai nap folyamán is lehet aláírni.

— **Névtelen bűn.** Van egy sötét névtelen bűn, mely az ellene alkalmazott fenytő eszközök dacára, időnként felüti fejét a társadalom életében. Az elkövetett bűntől féltett szegény a bukottat újabb bűnre vezeti, oly bűnre, mely mindig egy, de sokszor két életet követel magának, és elkor elvész a bűnös és az áldozat. És a legszomorubb jelenség az, hogy mindig akadnak lelkiismeretlen, hivatásukkal visszaélő emberek, kik az ily bűn elkövetéséhez segédkeztek nyújtanak. Egy ily eset fordult elő újabban Uj-Aradon. Burghard Anna, német sz. petersi illetőségű hajadon, ki az utóbbi időben Zsigmondházán szolgált család minőségében, egy új-aradi oklevéles szülésznőhöz fordult, hogy magzatát elhajtassa. Ez a felhívásnak engedett, de az alkalmazott szert oly erős adagban adta be a szerencsétlen leánynak, hogy ez mire az utczára ért. fájdalomban, erős vérzés között, összerogyott. Ily állapotban találta meg az új-aradi előjáróság, és haladéktalanul beszálították az aradmegyei kórházba. Mint értesülünk, az illető szülésznő ellen a büntető feljelentés megtétele, s a rögtön megindított vizsgálat teljesen igazolta az általunk fennt vázolt tényállást.

— **Közvetlen hírváltás.** Az aradi íz. jótékony négyzet felhívása folytán meg a következő adományok folytak be, és pedig: Pollák Károly úr 5 frt, Bing Bernát úr 3 frt, Berger Mór úr 3 frt, (Bécs) 3 frt, Eisenstädter szől. Burger Julia úr 3 frt, (N.-Becskerek) 3 frt, Löwinger Ferenc úr 3 frt, Grünwald Ferenc úr 2 frt, összesen 3 frt, az előbbi kimutása szerint 254 frt 50 kr és 1/2, 61 tízi fi. Összesen 273 frt 50 kr és 1/2, 61 tízi fi. — Azonkívül még az izraelita önkéntes szegényesorsu tanuló felnevelésére törekvés által adományozni sziveskedtek: Bing Babetta k. a. Bing Vilmos ur leánya 1 öltönyt és 2 Assael Lina, Emma és Melania k. a. Assael Adolf ur leányai 2 öltönyt. Valamennyi tisztelt adakozónak halás közönettel fejeztük ki. A 1886. december 27. Az egylet elnöke.

— **Összeesett a színházban.** A tegnapi esti színi előadást egy kis baleset zavarta meg. Az első felvonás elején a jobb oldal szélső padsorai egyikében némi zaj vonta magára a közönség figyelmét. E zajt egy fiatal ember okozta, ki egy darabig lihegve kapkodott maga körül, majd eszméletét veszítve, összerogyott. A jegyszédők kellő gyorsasággal kivitték az elájult ifjút a folyosóra, úgy hogy az eladós zavartalanul folyhatott tovább. A folyosón dr. Darányi János és dr. Verzár Gyula orvosok vették ápolás alá a beteget s rajta a nehézkos tüneteit constalták. Sokáig tartott, míg visszanyerte eszméletét, midőn is kocsin kovács-utca 12. szám alatti lakására szállították. A fiatal embert Biri Vinczenek bírják s a gymnasium hatodik osztályának növendéke. Tobebk állítása szerint állandóan nehezé közben szenved, s már több ízben jelentkezett az rajta ily erős rohamokban.

— **Talált gyűrű.** Egy derék világi emberen beteljesült a közmondás szava. Körán kelt és aranyat is lett egy fényes gyűrű alakjában. — Arsdén. A gyűrűt világi szolgabírósnál helyezte letébe, hol tulajdonosa átvette. Hát az bizonyos, hogy a tulajdonos sietni fog elvesztett jószágá után, de alighanem torni fogja a fejét azon is, hogy miért kell neki Arsdén elvesztett gyűrűjét Világosra menni, mikor azt itt is lehetett volna?

— **Agyonyomott gyermek.** Aradmegye számos vidéken lehet tapasztalni azt, hogy

egyes mezőkön és tereken nyitva hagyott gödrök fenyegetik különösen a kisebb gyermekek biztonságát. Csak nem is olyan regent történt, hogy egy gyermek a szőlők vigyázatlansága folytán egy ily gödörbe esve lelta halálát. Most egy ehhez hasonló és vétkemenetelenben epp oly szerencsétlen esetről értesülünk. Upanaton Smith József, András nevű 10 éves gyermeke, az upanati homokgödörök közé ment játszani, és a szegény fiu itt utolsó játékát játszotta el, mert a homok egyszerre rádőlt s a gödörbe eltemette. Halva ásták ki. Ajánljuk az előjáróság figyelmébe az ily veszedelemes helyeket.

— **Nevváltoztatás.** Felbauer Berta aradi lakos vezetéknevének „Marosi”-ra kert átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

— **Népfölkelők összeírása.** A népfölkelésről szóló 1886. évi 20. tezik 2. és 3. szakasza elrendeli, hogy mozgósítás esetére az első osztálybeli népfölkelésre kötelezettek első korosztályát a 19 éves ifjak, vagyis az 1868. évi január hó 1-étől ugyanev év december 31-ig született ifjak képezik. Ezeknek összeírása végett a város tanácsa részéről a különböző plebánnak és lelkesi hivatalok hivattak fel azon utasítással, hogy az erre vonatkozó miniszteri rendelet értelmében az ezen összeírásról készített jegyzéket már január hó 15-ig kötelesek bemutatni.

— **Hymen Benjamin Gyula, Királykegy közeg derék fiatal jegyzője,** jegyet váltott Sörényi Ilonka urhölgygel, Sörényi István kir. foglászó-ügyelő kedves és művelt leányával. Tartós boldogság kísérje a szerelmalkotta frigyét.

— **Nagy munka folyik most a városban.** Gőnyed belé nem egy buzgó tisztviselő. A képviselőválasztók statistikai állítják össze, megjelölésével a különböző társadalmi ágakból képviselt arányának. Az érdekes munkát közelébb ismertetni fogjuk lapunkban.

— **Arverések és árlejtések a gazdasági széknel.** Az aradi gazdasági szék ma délelőtti 10 órakor a városba földszinti üléstermében a következő árveréseket és árlejtéseket tartja meg: a halászlai jog bérbeadását céljából árverést, az Adám-utca földteléséhez szükséges homok szállítására árlejtést, a városnál szükségeltető lakatos-munkák eszközölésére árlejtést és végül a hajó-utcai úres telek örök-áron való eladását céljából árverést. Felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Eljegyzés.** Kaufmann Ignác pankotai kereskedő eljegyezte öv. Kohn Szidónia urót Budapestről. Az ösmerősök nagy száma kíván szerencsét a szép frigyhez.

— **A sorozás előtt.** Az 1887. évben megjelendő sorozást megelőzőleg a hatóság felhívja mindazon helybeli illetőségű hadtköteleseket, kik 1867, 68, 69 és 64-ben születettek, hogy netalán elszámolási igényeiket e hó végéig a katonasági osztálynál bemutassák.

— **Rosszak az utak.** Azt, hogy az Aradra vezető utak jelenleg nem a legényesebb állapotban vannak, mi sem bizonyítja annyira, mint azon körülmény, hogy már nagyon régóta nem folyt be oly csekély vámjövdelem a város pénztárába, mint e hóban. A beállott hidegbe idő azonban remélni engedi, hogy az utak megjavítással nagyobb lesz a behozatal és így a vámjövdelem is.

— **Megvan a gazda.** Egyik régebbi napon, mikor hírforrásaink nagyon mostohán bantak el velünk, megírtuk mi is, hogy Szekuj Juon kutas pusztai csász egy bitangban jart lóra akadt. Most megkerült a gazdája is. kinek részére a lovat hivatalosan kisajátították.

— **Egy tisztviselő jubileuma.** Szegedről írják lapunknak, hogy ott meleg és ünnepélyes ovatóit rendeztek Kelemen Kálnán árvaszéki elnök tiszteletére, ki most ülte meg negyedszázados hivataloskodása ünnepét. A derék ügybuzgó tisztviselő általános népszerűségnek örvend Szegeden.

— **Az osztrák urakházának elnöke** Trautmannsdorff Ferdinand gróf felvetett a bekész-csabi villastik közé. A gróf közölte az illetékes hatóságokkal abbéli elhatározását, hogy magyar állam polgári jogait ezentul is gyakorolni kívánja, s a bekész-csabi képviselőtestületben meghatalmazottjával Székács István nevezte meg. Elhatározását azzal indokolja, hogy míg magyar állampolgárságát el nem veszi, jogait gyakorolhatja, habár más országnak alattvalója. Ez az ügy jelenleg főlebbezés alatt áll.

— **A tisztikar bucsuja.** Emellettünk már lapunk egyik közlelőbbi számaiban, hogy Schiller Károly szegedi pénzügyigazgató, ki hason minőségben ezamos éven át tartozkodott Aradon s itt osztatlan közbecsülésnek örvendett, nyugalmába vonult. Most újabban arról értesítenek bennünket, hogy a volt pénzügyigazgató vezetésé alatt állott tisztikar főnökeiől rendkívül melegen vett búcsút. A tisztikar a pénzügyi palota nagy termében gyűlt össze és a diszruhában, mellén a barmadosztályu vaskoronarenddel belépő volt pénzügyigazgatót éjlenzéssel fogadta. Rohák Odón pénzügyi tanácsos a maga és tisztársai nevében ezüst tintatartót s arany tollat nyújtott át az ünnepeltnek szíp beszéd kíséretében. A két ajándékot Politzer Sándor ottani ékszerész készítette. A kerületi adótitészek nevében Strinovic Leo főbíró ezüst kávékeszletet nyújtott át emléklül, a pénzügyiörök pedig donációszelvényével lepték meg a távozót. Schiller meghatottan választott az üdvözlésekre.

— **Elfoglott postafaltat.** A gyomai postarablás tettesét — úgy látszik — fölfedezték, a mi azonban sem a csendőrségnek, sem pedig a rendőrségnek az érdeme, hanem a véletlen. Kun Lajos gyomai földműves ugyanis a napokban Erdélyben sertéskezt vásárolt nagy mennyiségben s ezres bankjeggyel fizetett. Ez az eladónak feltűnt, a vevő neve után tudakozódott, mire Kun Muzslainak (gazdag sertéskezeskedő Gyomán) mondá magát; azonban eladó üzleti összeköttetésben állva Muzslainal, tisztában volt az állítás valótlanságával s rögtön megstorgonyozta az esetet Muzslainak, ki följelentést tett. Ennek következtében Kun, ki e közben haza érkezett, a postarablás ügyében vizsgálatot tartó és ott időző Petrovsky járásbíró elfogatta. Ez esetnek az emeli fontosságát, hogy Kun

még 14 év előtt igen szegény, kubikos paraszt ember volt; igen kevéssel a gyomai postarablás után házat vett s csakhamar nyíltan bőven költözött. Ugy beszéltek, hogy rendőri felügyelet alatt állt azon időben sokáig.

— **Játekbankok eltiltása.** A belügyminiszter körrendelet eltiltotta a törvényhatóságokhoz, figyelemükbe ajánlva azokat az apró játékbankokat, melyek kicsinyített másolatai a valódi bankjegyeknek s hirdetésekül szolgálnak. A miniszter eltiltja ez utazatok készítését, mert a belyegjegyekhez hasonló alakjuknál fogva egészen alkalmasak a tudatlan nép félrevezetésére.

Hazánk és a főváros.

— **Bagi József,** a híres és dúsgazdag Bagi-család feje, e hó 24-én Csongrádon 87 éves korában meghalt vegélgengyülésben. Kitűnő gazda volt, s vagyonszerezése szinte páratlanul áll: számos adomát is közöltek erről a lapok. Egyik unokája az alföldön szintén nagy vagyonszerezés hírében állt azelőtt szülő Sváb-családból nősült a most elhunyt öreg ohajtása szerint, ki hosszú ideig versenyzett a gazdálkodásban s néhány évvel előbb elhalt öreg Svábbal.

— **Budapestben már korcsolyáznak.** Nem ugyan a városiigeti tavon, melyet még vékony jégregett fűd, hanem a budai oldalon a polgári lövőde előtt elterülő mesterséges jégpálya már szombat délután megnyílt. s Halifax nagyszámú hívei siettek is kivenni részüket a korcsolya-sport örömeiből, katonazene mellett. Ezt mi aradiak irigylkedve olvashatjuk, mert mi még „vékony” jégregetnek sem örvendhetünk.

— **Önkéntesek véres veszekedése.** Szomorú dráma játszódott le esztörtökön ejjel Győrött a Major-féle vendéglőben. Vidám fiatal társaság ült együtt a borzogatott: a mulatók, — mint a Gy. K. írja — nagyrészt önkéntesek voltak s mint fiatalok szokták, kötekedtek egymással minden komoly indok nélkül. Így legelősebben Ságly László vadász-önkéntes és Raun Oszkár gyalogos-önkéntes. Ságly Dező másodikos gazdasz, hallván e vitát, bátyjának védelmére kelt s a civakodók közé állva csitította őket. Erre Raun Oszkár a feje felett lögő bajonettet lekasztván, a kihuzott oldalfegyvert Ságly Dezőnek cselözve, hegyével arczának dobta. Ez minitgy három lépésnyire állott tőle; az eldobott bajonett hegyével a szerencsétlen Ságly Dező balszeme mellett fejébe fúródott, aki összerogyott és rögtön meghalt. Erre az idős Ságly kihuzta a gyilkos fegyvert öccse fejéből s Raunnak mellébe akarta döfni. Szerencse, hogy csak a ruhát szurta keresztül a gyöngye karcolást okozott Raun testén. A további vérengzésben a jelenlevők megakadályozták őket. A gyorsan megjelent rendőrség a szomorú eset lefolyását jegyzőkönyvébe vette s a tetteseket bekísérték, az áldozat holttestét elszállították. Hír szerint valamennyien részvegek voltak. Az eset a legkínosabb hatással van mindenkire; a szerencsétlen áldozat Ságly tábor, káptalani számvevő fia, a szerencsétlenség okozója pedig a „Fehér bárány” volt tulajdonosának fia.

— **Rövid hírek.** Rudolf trónörökös és Stefánia trónörökösasszony Abbazába érkeztek, hol néhány napot fognak tölteni. — Tisza miniszterelnök és Szapáry pénzügyminiszter kedden délután két-három napi tartózkodásra Bécsbe utaznak. — Blaháné elhunyt a nyjának temetése nagy részvételt ment végbe vasárnap Budapesten; jelen volt Benczák államtitkár is s számos országgy. képviselő, továbbá az egész művészvilág. Blaháné asszony a gyász miatt néhány hétre visszavonult a színpadtól. — Megfagyott Révialuban, Győr mellett, egy 36 éves katonaviselt ember. — Egy híres rablóvezér, Endrőd vidékének réme halt meg Bálint Miska személyében: saját fia ütötte agyon, mert foglatazza az édes anyját. — Páncsován két cholera-eset merült fel, mind a kettő halálos kimenetellel; egy nap-szamos és egy 10 esztendőes leánya haltak el. — Hertelendy falván szintén egy cholera-eset fordult elő. A legmesszebb menő övintézkedések tetettek.

A nagy világ.

— **Az orosz trónörökös egészsége.** Nemrég szó volt arról, hogy a czárna az orosz trónörökösrel tétre Cannesbe megy, minthogy — így hallatszott akkor — a trónörökös valószínűleg mellette. Most Pétervárról azt írják, hogy ez az utazás alighanem el fog maradni, mert a czárna egészségi állapota az utóbbi időben jelentékenyen javult. A György-rendnek a napokban tartott ünnepén a trónörökös is résztvett s akkor a jelenlevők örömmel látták, hogy sokkal jobb szímben van, mint rövid idővel ezelőtt. Ha az utazás csakugyan elmarad, akkor a pétervári udvar ez évi téli szünideje igen élénk lesz.

— **A szonóki hóv.** Saint-Louisban Columbus Kristófnak szobrot állítottak. A szobor letelezése alkalmával egyik szonók a rögtönzés hevében a következő bombastot használt: „Ha nem hasonlít is e szobor az igazi Columbus Kristófhöz, legalább olyannak mutatja be, minőnek a természet alkotta volna, ha képes lett volna rá.”

— **Eszküvő a színpadon.** Most az egyszer nem a színművek által előírt s miundenasos színpadi házasságról van szó, hanem a színpadon minden törvényes forma betartásával megkötött házasságról. Az eset pedig megfordított, — természetesen hol is másutt, — Amerikában. Connecticut állam Novich városában Adams kisasszony, ki a szerelmes szerepeket szokta játszani s Delmar ur a társulat fiatal hősnőjébe jöttek arra az eszmére, hogy a színpadon, a közönség szemléltátra törvényesen egybekeljen. Jewet prot. lelkész teljesítette az esketési szertartást. A hettekkel előbb hirdettet esemény perze roppant színné közönséget vonzott a színházba, a jegyekért tízszeres árakat is fizettek. Miután a program-művön levő színdarabot eljátszották, következett a komoly „jelenet”. A fiatal pár násznagyuk, a színgazgató kíséretében megjelent a színpadon, előlőt a lelkész is s az esketést végezték. Az igazgató arca sugárzott az örömtől, penztára meglőtt, az új házaspárnak is volt oka a meglepődésre, mert az esznyi néző közönség halásnak mutatkozott s lelke-

sedésükben, hogy a komoly „jelenet” szemtanúi lehettek, a színházlátogatók nem fukarkodtak az új pr megajándozásában.

— **Az örömtől tébolyodott meg.** Nem oly emberről lesz szó, ki attól habarodott meg, hogy valamely nagy sorajáték főnyereménye neki jutott. A mi fiatal emberünknek kisebb öröm zavarta meg az eszt. Neve Pöhlner József, Sch. vammenbrückből (Cseh-országból) való 19 éves. Csak nemrég érkezett Bécsbe s rövid idő múlva rendőrköt tartóztatták le a józsefvárosi főtton, mivel igen különös módon viselte magát. A rendőrség orvosai azonnal megállapították, hogy megvan háborova. Mitől? Hogy állást kapott egy kereskedésben. Már jó ideje nem bírt helykeze jutni s ez igen leverte. Most, hogy ismét beállhat egy boltba s megint keresket, annyira föltízta, hogy megzavarodott s a kórházba kellett szállítani. Nagyon hajlandóknak kellett lennie a tébolyra, hogy ily ok elvehette elméjének tisztaságát.

— **Jó hatású strike.** Londonból érdekes dolgot írnak: A Kings-grófságban a bérlok csak úgy vannak, mint Irlandban általában: nem tudják a haszonbért megfizetni. Így aztán egyre küldik nyakukra a végrehajtókat. Csakhogy a bérlok nem igen tűrik a végrehajtást s bizony nem egyszer megeset, hogy az executorkat jól elpáholták. Ezek végre is megunták a sok üldöget, meg kék foltot, s mult szombaton Tullamoreban elhatározták, hogy ok bizony tovább nem páholtatják magukat, hanem sztrájkolnak. Azóta nem lehet őket rábírní, hogy elmenjenek a Kings-grófságba exequálni.

— **Rövid hírek.** A királyné megvásárolta Deák Ferencz sikerült mellazobrárt, melyet Keszler Adolf szobrász hazánkba készített. — Catholicus egyetemet állitának Freiburgban, mely célra Freiburg canton nagytanácsa 2 és fél millió frankot szavazott meg. — Oppolzer Tivadár hírneves bécsi csillagász meghalt 45 éves korában. — Karácsony este Lyonban az éjjeli mise alkalmával a templomban nagy robbanóbombát találtak már égő kanóczezal. Blanc rendőrhűgynök, nem vesztve el lelkéjlenekét, gyorsan felkapta a bombát, kifutott vele s vízbe dobta, miáltal a templomtól az egybekyült óriás néptömeget megmentette a catastroftól. A templomban, mely szorongásig tele volt, sok nő elájult.

S Z I N H Á Z.

„A tékozló.”

— decz 27.

Egészen telt ház előtt elevenítették fel Raymond régi látványos, tündérrege-szerű darabját, e darabot, melyben angyalok repdesnek a legben és tündérek szállanak a földre, melyben tág tere nyílik a menydörgő és villámok gépezetének, és melyben a gyakori változások és pompás díszletek szinte elkápráztatják a szemet.

Hát a mi a látványosságot illeti a darabban, az eléggé sikerült. A díszletek Vágh István esztétjét dicserik, s különös elismeres illeti az utolsó jelenetben a színpad hátterén felállított szép festményeért. A rendezés és összeállítás is kifogástalan volt, hanem a szereplők játéka annál gyengébb.

Az összes szereplők közül egyedül Somlónéről merjük elmondani, hogy kivül tudta a szerepét. A többiek egész a nevelésigéig vitték a szerep-nemtudást, jelen volt különösen a földszinti közönségnek bosszankodva kellett minden mondatot előbb a sugótól végighallgatnia. Ott pedig, a hol a színészek feszülten kell a sugóra figyelnie, nincs ideje alaktani.

Dieseréses kivétel volt mint már említettük, Somlóné, ki az első felvonásokban takaros kis szobaleányt, s az utolsó felvonásban pompás nyelven menyecskét mutatott be. Megérdemli az említést Nyilas sy is, ki Bálint szerepében többször megkaczagatta a közönséget.

Az egész darab ugyan másoron maradt, de ilyen előadásban nem szeretnők újra látni.

— M.

— **Boránd Gyula jutalomjátéka.** Boránd Gyula, színtársulatunk a jeles tehetségű fiatal tagja szerdán tartja meg jutalomjátékát. midőn is a „Három feleség egy férj” című 3 felvonásos kitűnő vígjáték kerül színe. Dodoneau Maurice-től Makó Lajos fordításában. Boránd Gyula régi kedvence az aradi színházlátogató közönségnek, mely számos alkalommal tünette őt ki tapsaival és tetszésével jóízű comicumáért. Bizton hisszük, hogy a közönség ezuttal sem fog késmi anyagi és szellemi elismerésével, melyet e tehetséges fiatal színész teljesen meg is érdemel.

— **Császár Imre** színtársulatunk jókedveltűségű tehetséges hon-vivantja, ki kávézával már annyira élvezetet szerzett az aradi közönségnek és tehetségével a nemzeti színpad művészei közé küzdötte föl magát, pénteken lép fel utoljára Aradon, mert januárhó 1-sejétől kezdve, mint a nemzeti színház szerződött tagja Budapesten fog játszani.

KÖZGAZDASÁG.

Amerikai szőlővesszők eladása.

Az aradi gazdasági egylet a földmívelés, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumtól vett étesítés alapján ezenal a t. szőlőbirtokos urak tudomására hozza, hogy a kik amerikai gyökeres vagy sima vesszőket vásárolni kívánnak, azokat az országos borászati kormánybiztoshoz (Budapest, csillag-utca 8. sz.) legkésőbb 1887. évi január hó 10-ig beküldendő megrendelő ívben megrendeljék.

Amerikai szőlővesszőt csakis oly szőlőbirtokosok kaphatnak, kiknek szőlője zár alatt levő, tehát oly hegyközéig területen fekszik, melyek határában a phylloxera jelenléte már constatalott.

Amerikai vesszők 1887. tavaszán adának el, következő árakon:

a) Hazai telepekről riparia sa-

v a g e gyökeres vesszők ezre 20 frton, simák ezre 10 frton.

b) Franciaországból való bohozatal után szerezhetők a következő fajta amerikai vesszők:

1. J a g u e r, gyökeres, ezre 58 frton, sima ezre 12 frt 50 kron.
2. H e r b e m e n t, gyökeres, ezre 150 frt, sima ezre 20 frt.
3. V i a l l a, gyökeres, ezre 100 frt, sima ezre 80 frton.

A fentnevezett fajták körül a Riparia és Vialla csakis mint phylloxera-ellenálló alapnyelv használatos s ennél fogva bortelemelésre való használat céljából nem szőlőfajtákkal beoltandók, ellenben a Jague és Herbement úgy az európai fajok beoltása után való nemestésre — tehát ugynevezett díret termelőül — egyaránt használhatók.

Azok, kik amerikai szőlővesszőket akarnak venni, az ez iránt az országos borászati kormánybiztoshoz benyújtandó megrendelőben kötelezik magukat arra, hogy a művelés tekintetében kiadandó utasításokhoz alkalmazkodni fognak.

Hogy pedig a termelőknél az amerikai szőlővesszők beszerzése iránti lépések telete megkönnyíttessék: külön nyomtatott megrendelői iva készítették. Ily megrendelői iva — szóbeli vagy írásbeli megkeresésre — szerethetők a borászati orsz. kormánybiztosától, a m e n e s i v i n c e z l l e r k e p e z e igazgatóságától és Rácz Sándor borászati vándortanártól Mécsezen. Ezen megrendelői iva után az illető felek által — a rovatok megfelelő kitétele mellett — egyszerűen aláírandó és elküldendő.

Miután a megrendelői által támasztott igények a Riparia faj tekintetében csakis a hazai telepeken levő készletek erejéig, a Franciaországból hozandó vesszők tekintetében pedig azon készletek erejéig fognak kielégíthetnek, a mennyi a felsorolt vesszőkből kapható leend: figyelemztetnek az amerikai szőlővesszőket venni kívánó szőlőbirtokosok, hogy megrendelőiket saját érdekükben minél előbb elküldjék.

Végül megjegyeztetik, hogy a szőlővesszők árát, valamint a vasuti szállítási költségeket a miniszterium utánvételek útján fogja a vevőtől beszedni.

Arad, 1886. december 24.

Az aradi gazdasági egylet igazgatósága.

Vegyes közlemények.

— **Az osztrák-magyar bank választott bíróságának tagjai** 1887. évre ki vannak jelölve: Balazsy Antal, Jamniczky Lipót és Szloboda Ferencz curiai bírák. A kijelölés jóváhagyás végett a curiának január 4-én tartandó teljes ülése elé terjesztetik, hogy neveztettek már január 6-án Bécsbe utazhassanak és 7-én az első ülésen résztvehessenek. Ausztria részéről a választott bíróság tagjai: Körber Gusztáv Adolf, dr. Harraz Fülöp, dr. Haslmayer Vincze a legfőbb ítélő és semmítőszéknek alkalmazott udvari tanácsosok. A bíróság elnöke eddig Percezl Béla curiai elnök volt, most azonban 1887-re, úgy mint minden évben, elnököt újból választanak.

S z e n s z i t

(December 27.)

(B.) Készáru nagyban 25.75—26 kicsinyben 26.50 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatosds.

(Decembar 27.)

Gyenge kivitel, mérésélt vételkdv, 8000 mm. forgalom, az árak 5 krral magasabbak. Tavaszí buza 9.22—24, uj buza 8.88—90, uj tengeri 6.17—6.19, tavaszí zab 6.54—6.56, káposzta-repcze 11.50—11.62.

IDEGENEK NEVSORA.

(Decembar 27.)

Fehérkereszt-állító. Gróf Almásy Imre, birt. Mácsa, Gróf Torocksy N., birt. Erdély. Hunyady Lajos, Stanger Robert birt. Szeged, Durak Károly, birt. Borosjenő, Kenderffy Zoltán, birt. Erdély. Biennstock S., birt. Butyán. Páris S., birt. Erdély. Basashidy Dóme, birt. Záj-Ugron. Pomák S., ügyvéd, N.-Várad. Schön L., hivatalnok, Bpest. Katusy Eleonóra, színésznő, Temesvár. Singer Ferenc, kereskedő, Szeged. Reinitz A., Sugár D., Kohn Lajos, Guttmann S., Reiner E., Stern D., utazók Bpest. Epstein Sándor, Hönig B., Hamuel J., Hirsch M., Krammer E., utazók, Bécs. Bein M., utazó, Temesvár.

Nádor-állító Winter G., birt. Győrök. Konff Robert, hadnagy, Szeged. Ninny Frigyes, dunagahajzai tisztviselő, Szendrő. Hankó Gyula, mérnök, Piski. Spitzer Náhán, felügyelő, Temesvár. Springer Mór, könyvelő, Makó. Bakofen N., keresk., Bpest. Schallere Adolf, keresk., Makó. Singer Gyula, keresk., Berzova. Deutsch N., Deutch N., keresk., Lippa. Aranykules-állító. Tenner David, keresk., M.-Kovácsbáza. Markovits J., lelkész, Sajtány. Fekete Julecsa, szobalány, Tanács.

Aranyorszála-állító. Such János, bérlo, M.-Bodas. Krammer Andor, keresk., Arad.

Meghaltak Aradon.

(Decemb. 18-61 decz. 21-ig.)

Belyáros: Osváld Pál, 61 éves, gyámpénztáros, szükhúsa. — Kalmar György, 54 éves, magánmunkás, öngyilkos. — Arvidik Lajos, 14 éves, lakos tanonok, öngyilkosság. — Kubai Antal, 3 hetes, káskófi fia, göröck.

Sarkad: Kozsa János, 67 éves, színpéz, tódvész. Argyelán Mihály, 4 hónapos, mosónő fia, göröck.

Arad városi s z i n h á z.

Folyó sz. 87. 4. kibérlet 3. szán

Kedd, 1886. decemberhó 28-án:

A p á

BUDAPESTI TŐZSDE.

Deczember 24.

Pénz		Ar	Pénz		Ar	Pénz		Ar	Záloglevelek.		Pénz	Ar
M. kir. aranyjár. adóment. 4%.	103 90	104 20	Magy. orsz. bank részvény-társaság	—	—	Pesti közuti vaspálya	478	480	M. földhitelint. papírrérték 5%.	101 25	101 75	
M. papíráradék adóment. 5%.	93 55	93 85	Oszt. hitelintézet	293 70	293 90	Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	280	285	" " " 4 1/2 %	99	99 50	
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%.	152	153	Oszt. magyar bank	874	878	Budapesti III. ker. takarékp.	99	100	" " " arany v. ezüst 5%.	93 50	94	
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	152	153	I. sz. m. gyár iparbank	153	153	Országos központi	517	519	" jelzálogbank v. 5 1/2 %	128	129	
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%.	99 25	99 75	Pesti keresk. bank	677	679	Pesti hazai első	7900	7950	" " " 5%.	102 50	103	
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%.	125	126	Bécsi bizt. társulat	205	207	Egyesült Budapest fővárosi takp.	465	470	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2 %	101	101 50	
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%.	119 50	120 50	Bécsi élet- s. jár. bizt. társ.	210	220	Magyar ált. takarékp. részvény	91 50	92 50	Oszt. magyar bank o. é. 5 1/2 %	102 30	102 75	
M. kir. nyereséj-kölcsön 100 frt	121	122	Első magy. általános bizt. társ.	3203	3240	Alagut	151	152	" " " " 4 1/2 %	101	101 45	
Tisza és szegedi kölcsön 4%.	123	124	Fonciere pesti bizt. társ.	70	71	Általános waggon kölcs. társaság	70 50	77 50	" " " " 4%.	101 85	102 10	
M. k. földm. kötvények 5%.	104 25	105 25	Magyar-francia bizt. társ.	207	209	" Franklin"-társulat	202	204	Pesti keresk. bank 6%.	98 50	98 90	
M. k. földm. kötvények 1867. zárad. 5%.	103 75	104 50	Pannonia viszb. társ.	875	900	Ganz és társas. és gépgyár	810	820	" " " " 5 1/2 %	101 50	102	
M. k. földm. kötvények horvát-ors. 5%.	104 25	105 25	Concordia malom	455	460	Gschwindt-féle szeszgyár	375	385	" " " " 5%.	101	101 50	
M. k. földm. kötvények erdélyi 5%.	104 50	105 50	Első budapesti malom	1050	1060	Gyapjum. és biz. I. magyar	275	285	Albina tak. és hitelint. 6%.	101	101 50	
M. k. földm. kötvények urb. vk. (100 forint) 5%.	98 50	99	Erzsébet malom	229	231	Keresked. épülete	650	—		101	102	
Szőlődezmavált. kötv. (100 frt) 5%.	99 50	100	Hengermalom	565	573	Könyvtomda "Atheneum"	550	555				
Pest város kölcsöne 1870. évből 6%.	106	106 50	Luiza malom	280	282	Pesti	1190	1140	Elsőbbségek.			
Budapesti f. 1880. kölcsöne 6%.	108	109	Molnár és sütők malma	380	385	Köszénb. és téglagy. (Drasche)	257	258	Budapesti lánchíd 5%.	106	106 50	
Budapesti bankegys. részvényt.	101 75	102 25	Pannonia malom	750	780	Nemzetközi waggon-kölcsön-részv.	77	78	Lloyd- és tőzsde-épület. 5%.	99 50	100	
Magy. ált. hitelbank	140	140 25	Viktoria malom	202	208	Pesti építő-társaság	90 60	91 50	M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 60	10	
Magy. jelsz. és pénzváltó	102	102 25	"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	—	—	Rimamurány-salgótárj. vas. rvt.	148	150	Oszt. magyar vörös-kereszt-egylet	15	15 50	
			Alföld-fiumei vasut 5%.	187 50	188 50	Salgótárj. közénb.	173	174				
			Bátaszék domb-zákány vasut 5%.	180	182	Schlick-féle vasú. és gépgyár	875	890	Pénzszemek.			
			Déli vasut 5%.	171 50	172 50	Schlick-féle vasú. és gépgyár II. kib.	321	324	Cs.-kir. arany (vert)	5 96	6	
			Északkeleti vasut 5%.	187	188	Serfőzde első magyar	—	—	Cs.-kir. arany (kör)	5 93	5 98	
			Győr-sopron-ebenfurti vasut 5%.	149	150	Sertészlázló	165	170	Oszt. magyar 8 frtos arany	9 96	9 99	
			Kassa-oderhergi vasut 4%.	175 50	176 50	Sósuti kőbánya	102	104	Oszt. magyar 20 frankos arany	9 96	10 99	
			Magyar galiczi vasut 3%.	171	172	Spódium- és csontlisztgyár	188	190	Oszt. és magyar ezüst	—	—	
			M. ny. v. (sz.-győr-grázi vasut 3%.	251	251 50	Szálloda-részvénytársaság	69	70	Némot birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 85	62	
			Oszt. államvasut 3%.	251	252	Tégla- és mészegető ujlaki	268	270	Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 85	62	
			Pécs-barcsi vasut 3%.	382	386	Török dohányrészvény	104 75	105 50	Amsterdam 100 hollandi frtért	104	104 25	
			Tisza-vidéki vasut 3%.	—	—	Gőztéglagyár kőbányai szeiv. nélk.	—	—	Paris 100 frankért	49 65	49 75	
			Oszt. dunagőzhajózási társ. 3%.	—	—	M. jelsz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	—	—	Svájci pénzpénzcsok 100 frankért.	49 60	49 70	

Záloglevelek.

Pénz	Ar	Pénz	Ar
M. földhitelt. papírték 5% .	101 25	101 75	
„ „ „ 4 1/2 % .	95	99 50	
„ „ „ 4 % .	93 50	94	
„ arany v. ezüst 5% .	128	129	
„ jelzálogbank	102 50	103	
„ „ „ 5 1/2 % .	101	101 50	
Kiabirt. orsz. földh.-int.	102 30	102 75	
Oszt. magyar bank o. é.	101	101 45	
„ „ „ 4 1/2 % .	101 85	102 10	
„ „ „ 4 % .	98 50	98 90	
Pesti . keresked. bank	102	102 50	
„ „ „ 5 1/2 % .	101 50	102	
„ „ „ 5 % .	101	101 50	
Albina tak. és hitelint.	101	102	

Elsőbbségek.

Pénz	Ar	Pénz	Ar
Budapesti lánchíd	106	106 50	
Lloyd- és tőzsde-épület	99 50	100	
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9 60	10	
Oszt. vörös-kereszt-egylet	15	15 50	

Pénznemek.

Pénz	Ar	Pénz	Ar
Cs.-kir. arany (vert)	5 96	6	
Cs.-kir. arany (kör)	5 99	5 93	
Oszt. magyar 8 frtos arany	9 96	9 99	
20 frankos arany	9 96	10 99	
Oszt. és magyar ezüst	—	—	
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61 85	62	
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61 85	62	
Amsterdam 100 hollandi frtért	104	104 25	
Páris 100 frankért	49 65	49 75	
Svájci pénzpiazzok 100 frankér.	49 60	49 70	
London 10 font sterlingért	126 15	126 55	

MEGHIVAS.

A nagylaki takarékpénztár részvény-társulat
1887. februárhó 1-én. d. e. 9 órakor
a helybeli evangélikus egyház gyűlés-termében
tartandja
XI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,
melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg bemutatása és felmentvény megadása.
4. A tiszta nyereség felosztása.
5. A felügyelő bizottságnak 1 évre való megválasztása.
6. A részvényesek által netán teendő indítványok megvitatása.

Nagylak, 1886. deczemberhó 24-én.

Az igazgatóság.

Vins fins de Champagne

Maison Aubertin & Co à Châlons .

Nous donnons avis que nous avons confier notre dépôt général pour la Hongrie à

Mess. F. Lápossy & Co à Budapest.

Gizella-Platz 1. — Universitäts-gasse 2.

Lesquels doivent livrer aux prix d'origine suivants:

Carte Blanche franko Pest en Caisse d. 12—30—60 Netto fl. 3.—	
„ „ „ en detail ———— fl. 3.50	
Carte noire „ „ en Caisse d. 12—30—60 — fl. 2.—	
„ „ „ en detail ———— fl. 2.20	

728—3.10

AUBERTIN C.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Nikolits Döme aradi lakos végrehajtónak özvegy Niedermayer Jánosné szül. Braun Éva eleki lakos végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tszék területén lévő, Elek községben fekvő, az eleki 623. számú telekkönyvben A15. alatt felvett 325. sz. ház, udvar és kertre az arverést 406 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi január 22. napján. d. e. 10 órakor Elek községhez tartozó megállapított nyilvános arverésen a megállapított kikialtási árban alól is eladotni fog.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a kelt ig. ügy min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegál-

Aradi kir. tszék, ag.

CACAO és CHOCOLADE

149 és

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállításán a legnagyságosabb díjjal, a kitüntetési oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott végjegyzék és cégünk alatti valódiak. Kapható minden birneves kereskedő urnál és csemegekerekedőnél. Aradon

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvételrel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,

es. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi székhely: Bécs, V. Allee-gasse, Nr. 48. (a déli vasut men. t.)

A SZÉCHENYI IRODALMI INTÉZET, ARADON.

Iroda: Főter, Neuman-ház. Könyvtomda és tőmötöde: Megyeház-utca.

Karácsony, ujév és farsangra

a következő cikkeket ajánlja a nagyérdemű közönség figyelmébe:

Megrendelésre készít a legújabb kiállításban, megfelelő jutványokkal mindennemű karácsonyi és ujévi üdvözlőket, bál, táncszigalmi meghívókat.

Dixsz ujévi üdvözlőhártyák 5 krtól 60 krtig.

Nagy fal-, tőmb-, jegyzék- és zseb-naptárak.

mindennemű kereskedelmi és háztartási könyvek, ügyvédi naplók és egyéb irodai cikkek készen kaphatók.

Arad, 1886. deczemberhóban. Széchenyi irodalmi intézet.

Arverési hirdetmény.

A város tulajdonához tartozó halászléti jognak 1887. évi január 1-től 1 vagy több évre leendő bérbeadása iránt folyó évi deczemberhó 28-ik napján, délelőtt 10 órakor arverést fog a gazdasági szék tartani. Kikialtási ár 91 frt mely összegnek 10 százaléka bántompénzül leteendő. Arver lni lehet szóval, vagy írásbeli zárt ajánlatokkal, mely utóbbiakhoz a bántompénz melléklendő s melyekben kifejezve kell lenni, hogy a vállalkozni kívánó a feltételeket ismeri és azokat elfogadja. A feltételek, előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál megtekinthetők.

Varjassy Lajos, aljegyző.

Két jó erkölcsű iskolázott fiu a „Széchenyi irodalmi intézet” nyomdájában tanulónak

fölvétetik.

Alkalmas ujévi ajándékok.

SPITZER JAKAB és FIA

Ajánlják a legolcsóbb árakban elismert legnagyobb raktárukat

ujdonságok s különlegességekben,

ugymint

perzsiái, keleti és tournai, velor

salon-szőnyegekben,

továbbá

smyrna-szőnyegek minden nagyságban.

velvet, brüszeli, tapestry, manilla,

coeus és nemez futószőnyegekben, stb.